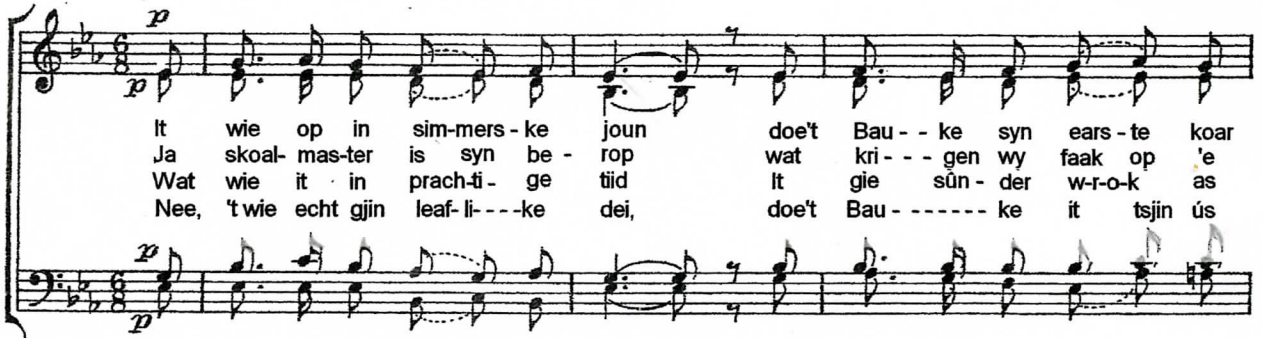

16-6-2009

Tsjenjirrich mearke

afscheidslied. Dwingent Bauke Moelstra

p

It wie op in sim-mers-ke joun doe't Bau -- ke syn ears-te koar
 Ja skoal- mas-ter is syn be - rop wat kri - - gen wy faak op 'e
 Wat wie it in prach-ti- ge tiid It gie sùn - der w-r-o-k as
 Nee, 't wie echt gjin leaf-li- - - ke dei, doe't Bau - - - - ke it tsjin ús

p

foun En dat er wat skrí - - - - ten sei: ,k wit net as
 kop Net klet - se jûns yn it koar. Want sjon - ge dêr
 striid De stik - jes dy flea - gen yn't rûn Wy hiene dêr wol
 sei. 'Myn sjon gen is no ef - kes dien'. Wat bin - - - ne wy

dit koar my leit. It is foar my wol d'ears- te kear, dat
 ka - - men wy foar. En mei'n soad di - - - be - - - dab - be - - doe's. En
 tsien op in joun. En wie - - - ne we's fuort mei it koar. Wat
 mei him be - - - gien. Wy tan - - - kje him foar diz - ze tiid. Want

ik jim it sjon - - gen wat lear. Mar sjoch, al hiel gauw wie it
 ma - - ma pa - - pa wiene we los. Sa wie de jûn ne sam - mar
 spyl - le hy ús prach - tig foar. Wy toch - - ten sels oan in kon
 sjong - en dat mak - - ket ús bliid. Wy hoo - - - pje foar him op it

p *pp*

klear. En song-en wy noch fol - le mear. Ja mear, ja mear.
 foar - - - by. Wat fiel - - den w'us lek - - ker dêr - - by. Dêr - - by, dêr - - by.
 koers Guon koa - ren dy wie - ne ja - - loersk. Ja - loersk ja - - loersk.
 bês - - - te Dat sjon - gen foar him straks wer kin, wer kin, wer kin.